

pelige; men det maa dog, forsaavidt man vil paaberaabe sig disse som Forbillede, fremhæves, at de jo ganske vist kun have Menneffelivs Betyggelse for Die og derfor jo kun finde Anvendelse paa Bygninger, der ere bestemte til Natteophold for Menneffer, men derimod bestaar der ikke nogen Evang i saa Henseende med Hensyn til Stalde eller andre saadanne Bygninger, der ikke bruges til Opholdssted for Menneffer, men kun for Kreaturer. Jeg tror, at, naar man vil spørge om, hvorvidt der kan gjøres Noget i Henshold til den bestaaende Lovgivning, er det saagodtform Intet. Ad egentlig administrativt Bei tror jeg ikke, der kan gjøres Noget, og navnlig antager jeg, at, om man end naturligvis administrativt gjerne kan give en Befaling eller et Forbud mod at bruge Petroleumsløgter i Staldene, vil et saadant Forbud dog ikke have nogen Betydning, naar der ikke bliver sat Straf for dets Overtrædelse, og en saadan Straffebestemmelse kan ikke gives ad administrativt Bei, dertil maa udfordres en Lov. At forsøge paa at udrette Noget ved Henvendelse til Assuranceelskaberne, tror jeg ikke vil føre til noget Resultat. I den Henseende kan jeg ogsaa være ganske enig med den ærede Forespørger, der, saavidt jeg forstod, ogsaa var af den Mening, at Sagen jo egentlig ikke interesserede Assuranceforeningerne for faste Eiendomme, der jo ere de eneste, som Justitsministeriet staar i nogen officiel Forbindelse med. De Assuranceforeninger, det interesserer, er jo Løssøreforsikringerne, og af dem er der jo for det første en Del, som slet ikke have Sæde her i Landet, og de andre ere saa talrige og Konkurrencen mellem dem saa stor, at det vistnok vil være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at faae dem til at forene sig om visse bestemte Forbringere, som de skulde stille for at modtage til Assurance Dyr og andre saadanne Gjenstande, der ere udfatte for denne Fare. Jeg tror derfor, at, skal der gjøres Noget i den antydede Retning, maa det ske ved Lov, og jeg ser ikke rettere end, at den Foranstaltning, der ligger nærmest, vil være at paabyde Brugen af galvaniseret Zerntraad istedetfor Lækkergarn eller Palmisimer ved alle fremtidige Anbringelser af Straataag. Det vil vistnok være vanskeligt at gaa videre i Henseende til Evangsbud; men dette vil jo allerede være Noget. Hvorvidt en saadan Lovbestemmelse vil have nogen Udfigt til at vinde Bisald, beror jo vistnok ganske paa, hvilke Anstuelser der hersker om denne Sags Nødvendighed og Paatrængenhed, baade i Befolkningen og i denne Sal, og jeg er forsaavidt den ærede Forspørger taknemmelig, som han ved sin Forespørgsel har givet Anledning til, at vi mulig kunne faae at høre, hvorledes Stemningen er overfor dette Spørgsmaal. Det er jo indlysende, at Regjeringen ikke har megen Opfordring til ganske af egen Drift at fremkomme med Lovforslag af denne Art, lige-

som den jo heller ikke har nogen Udfigt til at udrette Noget derved, naar der ikke er en nogenlunde almindelig Erkjendelse af det Rigtige i, at der gjøres Noget i den Retning, og jeg skal derfor for Eiden indskrænke mig til at udtale, at jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet og gjøre det til Gjenstand for Overveielse, hvorvidt man i denne Henseende bør gaa, om man burde gjøre et Forsøg i den Retning, og jeg maa ønske, at der maa komme noget Livstegn — om jeg maa udtrykke mig saaledes. —, hvoraf man kan slutte Noget med Hensyn til, hvorledes Stemmningen er overfor dette Spørgsmaal. Jeg antager, at i den Henseende den ærede Forespørgers Foredrag og selve det Faktum, at Forespørgslen er fremkommet her i Thinget, er af en vis Betydning, da jo det, der foregaar her, udbredes over det hele Land gennem Bladene, og det saaledes kunde være muligt, at der paa denne Maade kunde vækkes en Interesse for Spørgsmaalet, som kunde føre til, at man rundt omkring fra sig tilkjendegivet, hvilke tvingende Lovbestemmelser der i den Retning kunde ventes at ville kunne vinde Tilslutning. Jeg kan altsaa for Dieblikket indskrænke mig til at besvare Forespørgslen derhen, at der efter mit Skjøn neppe ad administrativt Bei vil kunne gjøres Noget, men at det, som skal gjøres i den Retning, efter min Mening skal gjøres ad Lovgivningsveien og da naturligvis kun ved tvingende Lovforskrifter, som paabyde en vis Fremgangsmaade ved Bygningers Tætning med Straataag, og som forsaavidt altsaa vilde indeholde en Byrde og eventuelt Pengeudgift for Befolkningen, men at det paa den anden Side hører til den Art Lovbestemmelser, som der ikke i og for sig fra et principielt Standpunkt kan indvendes Noget imod, saasnart der kan antages at være en almindelig Erkjendelse af deres Gavnlighed tilfælde.

J. Steffensen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet, men har dog nu begjæret det, foranlediget ved den høitærede Justitsministers Udtalelse om, at han kunde ønske at høre Meningerne her i Salen om det Spørgsmaal, som den ærede Forespørger har fremdraget. Jeg tror, at denne Sag er af meget stor Betydning, og jeg skulde for mit Vedkommende meget ønske, at der ad Lovgivningsveien kunde blive gjort Noget, for i den omtalte Henseende at beskytte Menneffers og Dyr's Liv. Jeg har i en Stilling, jeg tidligere har indtaget, havt Leilighed til at komme tilfælde paa mange forskellige Brandsteder og har været Vidne baade til Beføtningers og Menneffers Indbrænding, og disse Ulykker stete, kan jeg gjerne sige, fandt saa godt som udelukkende Sted som Følge af, at Straataaget paa de brændende Bygninger i Løbet af nogle saa Minuter stred ned, saa at det blev umuligt at redde Beføtningen og umuligt for de vedkommende Menneffer at komme ud. Dette kan